

VERGUNNING

WET MILIEUBEHEER

verleend aan

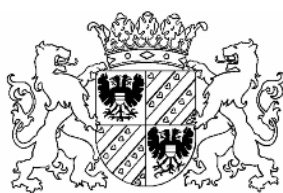
Biox-Vlissingen, locatie Delfzijl

Dieselcentrale op palmoliestearine

(Locatie: Oosterhorn 20-22 (Aldel))

Aanvullend besluit op ons besluit van 14 februari 2006, 2006-02591/7, MV

Groningen, 3 april 2007
Nr. 2007- 6.329/14, MV
Procedure nr. 6010

GEDEPUTEERDE STATEN DER PROVINCIE GRONINGEN

Groningen, 3 april 2007

Nr. 2007 - 1.914/ , MV

Verzonden: 3 april 2007

Beschikken hierbij, ten dele en aanvullend op ons besluit van 14 februari 2006, 2006-02591/7, MV, andermaal op de aanvraag van Biox-Vlissingen, locatie Delfzijl, om een oprichtingsvergunning op grond van de Wet milieubeheer voor een dieselcentrale op palmoliestearine, rekening houdend met de uitspraak d.d. 24 januari 2007, zaaknummer 200602467/1/M1 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State te Den Haag (zie bijlage).

Hiertoe overwogen wij het volgende.

I. VERGUNNINGAANVRAAG EN VERGUNNING

1.1. Onderwerp aanvraag

Op 12 september 2005 hebben wij een gecombineerde vergunningaanvraag krachtens de Wet milieubeheer en de Wet verontreiniging oppervlaktewateren ontvangen van Biox Group B.V. te Vlissingen voor een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer voor het oprichten en in werking hebben van een centrale voor de productie van elektriciteit (circa 50 MW_e/100 MW_{th}) met drie dieselmotoren en één stoomturbine (dieselcentrale).

De inrichting is gelegen aan Oosterhorn 20-22 (terrein van Aldel) te Delfzijl, kadastraal bekend gemeente Delfzijl, sectie O, nummers 42 en 69.

De aanvraag heeft betrekking op categorie 1.3.b van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer. De inrichting valt tevens onder categorie 1.1 uit bijlage I van de IPPC-richtlijn.

Op grond van categorie 1.3.b van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer zijn wij bevoegd om op deze aanvraag te beslissen.

1.2. Actuele vergunningssituatie

Voor de inrichting is de gevraagde Wm-vergunning verleend bij besluit van 14 februari 2006, kenmerk 2006-02591/7, MV.

1.3. Achtergrond aanvrager

De Biox Group B.V. te Vlissingen legt zich o.a. toe op de productie van duurzame elektriciteit met behulp van biobrandstoffen die langs duurzame weg worden verkregen. Voor de locatie van Biox in Delfzijl, op het terrein van Aldel, wordt voor de op te stellen dieselmotoren als brandstof palmoliestearine gebruikt. De brandstof stearine is een bijproduct bij de raffinage van ruwe palmolie, het zogenaamde "palmoliestearaat".

II. BEROEP

Bij besluit van 14 februari 2006, nr. 2006-02591/7, MV, hebben wij, zoals reeds aangegeven, aan BIOX Group B.V. te Vlissingen (BIOX) een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer verleend voor het oprichten en in werking hebben van een centrale voor de productie van electriciteit met drie dieselmotoren en één stoomturbine, plaatselijk bekend Oosterhorn 20-22 te Delfzijl, kadastraal bekend gemeente Delfzijl, sectie O, nummers 42 en 69.

Tegen dit besluit is beroep ingesteld door de coöperatie U.A. "Coöperatie Mobilisation for the Environment u.a." te Nijmegen en de vereniging "Landelijke Vereniging tot Behoud van de Waddenzee" te Harlingen (hierna: appellanten).

Bij uitspraak van 24 januari 2007, zaaknummer 200602467/1, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het besluit van 14 februari 2006 vernietigd voor zover het betreft de voorschriften 9.2.2 en 9.2.3 en voor zover geen voorschriften met betrekking tot de emissie van PAK aan de vergunning waren verbonden.

Bij de uitspraak van 24 januari 2007, zaaknummer 200602467/1, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak aan ons college opgedragen om met inachtneming van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen.

Het gestelde in de twee voorafgaande alinea's betekent dat, met uitzondering van de vernietigde onderdelen, de bij het besluit van 14 februari 2006 verleende vergunning onherroepelijk is geworden. Hieruit volgt dat het ingevolge de uitspraak van 24 januari 2007 te nemen nieuwe besluit in beginsel uitsluitend betrekking kan hebben op de vernietigde onderdelen van het besluit van 14 februari 2006. Deze beperkte reikwijdte van het te nemen nieuwe besluit brengt in het onderhavige geval met zich mee dat er geen aanleiding is om met toepassing van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht eerst een ontwerp van het te nemen nieuwe besluit door middel van een kennisgeving bekend te maken en ter inzage te leggen. Hierbij nemen wij in aanmerking dat, met betrekking tot de door de vernietigde onderdelen bestreken materie, met de uitspraak van 24 januari 2007 zowel het beoordelingskader als de wijze waarop en de marges waarbinnen aan de aan ons college toekomende beoordelingsvrijheid invulling kan worden gegeven, in verregaande mate zijn komen vast te staan.

Daarenboven zijn de appellanten tegen het besluit van 14 februari 2006, tezamen met de vergunninghouder, de enige belanghebbenden bij het te nemen nieuwe besluit, zodat voor wat betreft de bekendmaking van dit besluit kan worden volstaan met toezending hiervan ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan de appellanten en aan BIOX, onder vermelding bij deze toezending, ingevolge artikel 3:45 in samenhang met artikel 6:8, eerste lid, van de Awb, dat tegen dit besluit binnen zes weken na de dag van toezending beroep kan worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

III. TOETSING EN BEOORDELING VAN DE AANVRAAG IN RELATIE TOT DE RAAD VAN STATE UITSPRAAK.

Opmerking vooraf.

Zoals reeds vermeld betreft de gedeeltelijke vernietiging van het besluit van 14 februari 2006 de voorschriften 9.2.2 en 9.2.3, en het niet aan de vergunning verbonden zijn van voorschriften met betrekking tot de emissie van PAK. De voorschriften 9.2.2 en 9.2.3 hadden betrekking op de emissie van NO_x vanuit de dieselmotoren en de andere uit dien hoofde relevante installaties. Hierna zullen wij achtereenvolgens, met inachtneming van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 januari 2007, een inhoudelijke beoordeling uitvoeren ten aanzien van successievelijk de regulering van de emissie van NO_x vanuit de motoren en de andere installaties en de inhoud van de deswege te stellen nieuwe voorschriften (waarbij zal blijken dat in casu met één nieuw voorschrift 9.2.2 kan worden volstaan) en de regulering van de emissie van PAK en de inhoud van een in verband met die emissie te stellen aanvullend (ten opzichte van ons besluit in de versie van 14 februari 2006) nieuw voorschrift.

1. Beoordeling ten aanzien van de emissie van en de normstelling voor NO_x.

Hoewel deels mogelijk ten overvloede willen wij ten aanzien van de emissie van en de normstelling voor NO_x

- ten eerste in het kort de redenering weergeven waarop de vernietigde voorschriften 9.2.2 en 9.2.3 waren gebaseerd;
- ten tweede de overwegingen citeren uit de considerans van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24 januari 2007 die ten grondslag hebben gelegen aan de vernietiging van de voorschriften 9.2.2 en 9.2.3;
- ten derde aangeven welke norm op welke gronden ten aanzien van de emissie van NO_x in een aan de vergunning te verbinden nieuw voorschrift 9.2.2, ter vervanging van de vernietigde voorschriften 9.2.2 en 9.2.3, moet worden gesteld.

1. De redenering waarop de vernietigde voorschriften 9.2.2 en 9.2.3 waren gebaseerd.

In voorschrift 9.2.3, te lezen in combinatie met voorschrift 9.2.2, was, in onze visie, een duidelijke norm opgenomen voor de toegestane emissie van NO_x naar de buitenlucht, te weten 225 g/GJ als halfuurgemiddelde waarde. Dit was een norm die op zichzelf toetsbaar en handhaafbaar was. In voorschrift 9.2.2 werden twee artikelen uit Bees-A voor dieselmotoren op dieselolie van overeenkomstige toepassing verklaard bij het gebruik van stearine als brandstof in deze dieselmotoren. Wij achten het niet waarschijnlijk dat de combinatie van de voorschriften 9.2.2 en 9.2.3 tot verwarring zou leiden bij het bedrijf. In de considerans van de vergunning hebben wij gemotiveerd dat de installaties (motoren in combinatie met SCR) voldoen aan BBT. De voorschriften 9.2.2 en 9.2.3, en de overige voorschriften in par. 9.2, zijn hierop afgestemd. Voor het overige zijn de in de aanvraag genoemde procesgeïntegreerde maatregelen en de nageschakelde technieken ter reductie van de NO_x-emissie in overeenstemming met BBT zoals genoemd in par. 6.1.10.3.3 en 6.5.5 van de BREF-LCP. Dus de technische uitvoering van de dieselmotoren en de getroffen primaire (o.a. injection retard) en secundaire (SCR) voorzieningen voldoen aan BAT/BBT uit tabel 6.48 'BAT associated NO_x levels for liquid fuel-fired engine plants with SCR as BAT' van de BREF-LCP. In deze tabel zijn geen getalsmatige NO_x-waarden voor BAT opgenomen.

De uitwerp van NO_x bij het verstoken (verbranden) van stearine en dieselolie in de motoren van Biox is, zowel wat betreft concentratie (mg/nm³) als specifieke (g/GJ) en absolute emissie (kg/h), aan elkaar gelijk. De technische achtergrond hiervan is dat de stookwaarde, de brandstof/lucht-verhouding en het ontstekingsstijdstip, welke in belangrijke mate de NO_x-productie bepalen, voor beide brandstoffen vrijwel dezelfde zijn.

2. De relevante overwegingen uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak.

De overwegingen uit de onderdelen 2.6.3 en 2.6.4 van de considerans van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24 januari 2007, die ten grondslag hebben gelegen aan de vernietiging van de voorschriften 9.2.2 en 9.2.3, luiden als volgt:

....."In de aanvraag is vermeld dat maximaal 1.000 uur per jaar zwavelvrije minerale olie zal worden ingezet voor de in de inrichting aanwezige dieselmotoren. De rest van de jaarlijkse bedrijfstijd, minimaal 7.760 uur, zal stearine worden gebruikt. Nu deze stearine, zoals ook in het deskundigenbericht is vermeld, niet kan worden aangemerkt als gasolie als bedoeld in artikel 2, aanhef en onder a, van het Bees-A, is dit besluit niet van toepassing zolang in de dieselmotoren stearine wordt gebruikt. Verweerder heeft, gelet hierop en nu volgens hem het gebruik van stearine gelijke emissies kent als het gebruik van de zwavelvrije dieselolie, in voorschrift 9.2.2 de in het Bees-A gestelde emissie-eisen voor NOx van overeenkomstige toepassing verklaard bij het gebruik van de stearine en in voorschrift 9.2.3 een emissie-eis gesteld voor NOx van 225 g/GJ, die valt te herleiden tot artikel 27, tweede lid, aanhef en onder j, van het Bees-A ($45/30 \times 150 \text{ g/GJ} = 225 \text{ g/GJ}$).

In de considerans van het bestreden besluit heeft verweerder (GS van Groningen) evenwel opgemerkt dat met de hier toegepaste selectieve katalytische reductie (hierna: SCR) bij dieselmotoren emissieconcentraties van circa 150 mg/m³ bij 15% O₂ worden bereikt, hetgeen ongeveer gelijk staat aan 130 g/GJ. Voorts blijkt uit het deskundigenbericht (StAB-verslag) dat de in voorschrift 9.2.3 gestelde emissie-eis van 225 g/GJ aanzienlijk minder streng is dan hetgeen kan worden bereikt met toepassing van de aangevraagde technieken, die als de beste beschikbare technieken moeten worden aangemerkt.

Voor zover verweerder heeft betoogd dat in het deskundigenbericht ten onrechte wordt verwezen naar emissiewaarden uit tabel 6.12 van het BAT Reference Document for Large Combustion (hierna: het BREF-document), omdat die waarden slechts voorbeelden zijn maar geen onderdeel uitmaken van de beste beschikbare technieken die door het BREF-document worden aanbevolen, overweegt de Afdeling dat de in deze tabel vermelde emissiewaarden een belangrijke aanwijzing vormen dat in dit geval aan een strengere emissie-eis voor NOx kan worden voldaan dan verweerder in voorschrift 9.2.3 heeft opgenomen. Ook bij de in tabel 6.12 genoemde voorbeelden gaat het immers om motoren die zijn uitgerust met SCR.

Verweerder heeft voorts betoogd dat in het deskundigenbericht ten onrechte geen rekening is gehouden met de omstandigheid dat nog een correctiefactor voor het motorrendement moet worden toegepast op de in tabel 6.12 van het BREF-document vermelde emissiewaarden voor NOx. De in die tabel genoemde waarden zijn evenwel uitgedrukt in mg per Nm³ en derhalve, anders dan de normen in het Bees-A, niet gerelateerd aan de energieopbrengst van de motor maar gerelateerd aan de vracht die wordt uitgestoten.

Voor het toepassen van een correctiefactor voor het motorrendement bestaat derhalve geen aanleiding.

Nu, gezien het vorenstaande, uit de in voorschrift 9.2.3 gestelde norm niet noodzakelijkerwijs voortvloeit dat wat het gebruik van stearine betreft ten minste de beste beschikbare technieken worden toegepast, is dit voorschrift in zoverre in strijd met artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer. Gelet op de samenhang komt ook voorschrift 9.2.2 voor vernietiging in aanmerking. Het beroep treft in zoverre doel.

Met betrekking tot het gebruik van dieselolie als brandstof voor de dieselmotoren, overweegt de Afdeling als volgt. In de aanvraag is vermeld dat deze minerale olie een vergelijkbare kwaliteit zal hebben als de stearine en geen additionele negatieve gevolgen zal hebben voor de emissies van de installatie. Derhalve moet ervan worden uitgegaan dat het gebruik van die brandstof bij toepassing van de aangevraagde technieken, die zoals reeds overwogen moeten worden aangemerkt als de beste beschikbare technieken, niet zal leiden tot een hogere emissie van NOx dan bij het gebruik van stearine. Ook bij het gebruik van dieselolie is de in voorschrift 9.2.3 gestelde emissie-eis van 225 g/GJ derhalve aanzienlijk minder streng dan hetgeen kan worden bereikt met toepassing van de aangevraagde beste beschikbare technieken. Het voorschrift is ook in zoverre in strijd met artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer. Weliswaar is het voorschrift gebaseerd op het Bees-A, maar verweerder had dit Besluit, gezien het vorenstaande, buiten toepassing moeten laten. Het beroep treft in zoverre doel".....

De in dit citaat voorkomende toevoegingen (veelal tussen haakjes) en onderstreping zijn aangebracht vanwege ons college.

3. De nieuw te stellen norm voor de emissie van NOx.

Uit de geciteerde overwegingen van de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 24 januari 2007 is af te leiden dat naar de zienswijze van de Afdeling uit de overwegingen van ons besluit van 14 februari 2006 als slotsom de bevinding zou voortvloeien, dat met behulp van de bij de dieselmotoren van de onderhavige inrichting toe te passen selectieve katalytische reductie emissieconcentraties kunnen worden gerealiseerd die ongeveer overeenkomen met een hoeveelheid (vracht) van 130 g/GJ. Eveneens is uit deze overwegingen af te leiden dat de emissiewaarden uit tabel 6.12 van het BREF-document naar het oordeel van de Afdeling een belangrijke aanwijzing vormen dat kan worden voldaan aan een strengere norm voor NOx; uit het verband met de in de vorige zin gereleveerde overweging is af te leiden dat hierbij is gedacht aan een norm in de orde grootte van 130 g/GJ. Aldus opgevat zouden deze overwegingen ruimte laten voor de afweging of de nieuwe norm wellicht zou moeten worden gesteld op 140 of 150 g/GJ, omdat uit nader onderzoek zou kunnen blijken dat een norm van 130 g/GJ technisch niet realiseerbaar zou zijn, maar deze afweging kan bij de stand van zaken zoals deze zich tot nu toe heeft ontwikkeld achterwege blijven. Inmiddels heeft namelijk de leverancier van de motoren aan BIOX een schriftelijke garantie verstrekt dat een NOx-emissie van 130 g/GJ kan worden gerealiseerd. BIOX heeft in het verlengde hiervan aangegeven aan deze norm te kunnen voldoen, door ons ontvangen d.d. 22 maart 2007. Alles bijeengenomen zien wij voldoende gronden om de norm voor de NOx-emissie te stellen op 130 g/GJ.

2. Beoordeling ten aanzien van de emissie van PAK.

De emissie van PAK's betreft de emissie van een stof waarvoor een minimalisatieverplichting geldt. Wij willen daarom eerst een uiteenzetting geven van het beleid op dit punt in relatie tot de op de vergunningaanvraag van BIOX te geven beschikking alvorens in te gaan op de vraag welk concreet voorschrift ten aanzien van de emissie dan wel de meting van PAK aan de vergunning dient te worden verbonden in het licht van de uitspraak van 24 januari 2007.

1. Stoffen met een minimalisatieverplichting.

Voor de emissie van stoffen waarvan op basis van de NeR een minimalisatieverplichting geldt, moet worden aangesloten bij het Rijksbeleid voor chemische stoffen, verwerkt in de Strategie Omgaan Met Stoffen (SOMS). Voor stoffen die onder de SOMS-categorie "zeer ernstige zorg" vallen geldt op basis van de NeR een minimalisatieverplichting. Voor Biox betreft dit de eventuele emissie van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), naar lucht (PAK aangeduid in de lijst van MVP1 stoffen (minimalisatie verplichte stoffen) uit de NeR), geadsorbeerd aan de stof-/roetdeeltjes in de uitlaatgassen van de "diesel"-motoren. Bij het gebruik van palmoliestearine als brandstof voor de "diesel"-motoren treedt, voor zover bekend, geen emissie van PAK's op. Dit is ook in de aanvraag omschreven. Verder is in de aanvraag aangegeven dat het gebruik van dieselolie gedurende maximaal 1000 uur per jaar, niet zal leiden tot een andere milieubelasting, daar de te gebruiken dieselolie een vergelijkbare kwaliteit zal hebben als palmoliestearine. Derhalve moeten we aannemen dat ook ten gevolge van het verbranden van dieselolie er geen PAK-emissie zal plaatsvinden. De eventuele emissie van PAK's bij verbranding van dieselolie dan wel palmoliestearine als brandstof wordt geminimaliseerd door een correcte afstelling, controle en onderhoud van het brandstofsysteem. Ook de continue bediening en bewaking op het functioneren van de dieselmotoren door middel van een automatisch procesbewakingssysteem levert een bijdrage aan de minimalisatie van de verbrandingsemissies naar lucht met de uitlaatgassen van de motoren. Omdat de motoren voor elektriciteitsopwekking met een constant toerental draaien is het mogelijk om de in- en afstellingen van de brandstofvoorziening, de brandstof/luchtverhouding en het ontstekingstijdstip, de belangrijkste parameters voor het verbrandingsproces, te optimaliseren op emissies in de uitlaatgassen. Wij waren van oordeel dat geen voorschriften nodig waren voor de meting van een eventuele PAK-emissie.

Echter, mede gelet op het verslag van de StAB-adviseur d.d. 30 augustus 2006 en het ter zitting d.d. 30 november 2006 naar voren gebrachte, heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak aangegeven dat het niet opnemen van een PAK-emissieplichting door ons niet in voldoende mate is gemotiveerd in ons besluit van 14 februari 2006.

2. De emissie en meting van PAK in de inrichting van vergunninghoudster.

Inmiddels is duidelijk geworden dat, op grond van garanties van de motorleverancier, een eventuele PAK-emissie bij het gebruik van stearine dan wel van dieselolie als brandstof, niet tot een emissiewaarde van 0,05 mg/m³ of hoger zal kunnen leiden. Deze waarde is de waarde die bij de minimalisatieverplichting hoort vanuit de NeR.

De vorming van PAK's vindt plaats bij temperaturen > 800°C. Gezien de zeer korte verblijftijd in de verbrandingskamer en de lage temperatuur van de afgassen kan de vorming van PAK's met deze conversietechnologie in combinatie met de brandstof nagenoeg worden uitgesloten.

Inzake de PAK-problematiek hebben wij overleg gepleegd met de vergunninghouder. In dat overleg is, zoals hierboven reeds is aangeduid, naar voren gekomen dat de vergunninghouder, gezien de garanties van de motorleverancier, een PAK-emissie van ten hoogste 0,05 mg/m³ zal kunnen realiseren. Wij zijn daarom van oordeel, nu het bij PAK gaat om een stof met een minimalisatieverplichting, dat aan de vergunning een voorschrift dient te worden verbonden inhoudende dat de PAK-emissie niet meer zal mogen bedragen dan 0,05 mg/m³. Hierbij nemen wij in aanmerking dat in de NeR ter invulling van de minimalisatieverplichting voor PAK als norm de waarde van 0,05 mg/m³ is opgenomen. Na overleg met de aanvrager en voorts gelet op de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 24 januari 2007, nemen wij voorts in dit besluit een verplichting op om eenmalig bij oplevering in een bedrijfsrepresentatieve situatie een PAK-meting uit te voeren conform de meetmethodiek beschreven in de NVN 2816. Wij achten het aanvaardbaar dat de aanvrager gebruik maakt van een gelijkwaardige methodiek, zoals bijvoorbeeld uit de ISO/DIS-norm 11338-1 en 11338-2 dan wel uit de VDI-norm 3873 Blatt-1. Deze meting en de op basis daarvan ingevolge de toegepaste meetmethodiek te verrichten analyse dienen te worden uitgevoerd door een voor die meting en voor die analyse geaccrediteerde instelling(en).

Afhankelijk van de uitkomst van deze meting zullen wij beslissen of een ambtshalve wijziging van de vergunning noodzakelijk is. Deze eventuele wijziging zal, indien uit de meting blijkt dat een lagere emissie dan 0,05 mg/m³ realiseerbaar is, inhouden het opleggen van een norm voor de emissie van PAK die, overeenkomstig de meetresultaten en rekening houdend met de intrinsieke meetfout, ligt op een niveau beneden dat van de thans te stellen norm van 0,05 mg/m³ uit de NeR.

IV. BESLUIT

Gelet op het vorenoverwogene besluiten wij het volgende:

- I.** aan de bij ons besluit van 14 februari 2006, nr. 2006-02591/7, MV, aan BIOX Group B.V. te Vlissingen verleende vergunning ingevolge de Wet milieubeheer voor het oprichten en in werking hebben van een centrale voor de productie van elektriciteit met drie dieselmotoren en één stoomturbine, plaatselijk bekend Oosterhorn 20-22 te Delfzijl, kadastraal bekend gemeente Delfzijl, sectie O, nummers 42 en 69, te verbinden een nieuw voorschrift 9.2.2, luidende:

9.2.2 (nieuw)

De dieselmotoren en de SCR-installaties/De-NOx-installaties moeten zodanig worden ontworpen, ingezet, onderhouden en bedreven dat de emissie van stikstofoxiden (NOx) met de uitlaatgassen na NOx-reductie in de SCR-installatie, berekend als stikstofdioxide (NO₂) en betrokken op de onderste verbrandingswaarde van de gebruikte brandstof en bij ISO-luchtcondities, niet meer bedraagt dan 130 g/GJ als halfuurgemiddelde.

- II.** aan de bij ons besluit van 14 februari 2006, nr. 2006-02591/7, MV, aan BIOX Group B.V. te Vlissingen verleende vergunning ingevolge de Wet milieubeheer toe te voegen een tweetal nieuwe voorschriften 9.3.5 en 9.3.6 luidende:

9.3.5 (aanvullend)

De emissie van PAK tengevolge van het verbranden van dieselolie dan wel palmoliestearine in de installatie, mag niet meer bedragen dan 0,05 mg/Nm³.

9.3.6 (aanvullend)

Binnen drie maanden na in gebruikname van de installatie moet door of namens de vergunninghouder in een bedrijfsrepresentatieve situatie een éénmalige PAK-meting worden uitgevoerd conform de meetmethodiek beschreven in de NVN 2816. Het is de aanvrager toegestaan om in plaats van de in de NVN 2816 beschreven meetmethodiek gebruik te maken van de toepasselijke meetmethodieken uit de ISO/DIS-norm 11338-1 en 11338-2 dan wel de VDI-norm 3873 Blatt-1, dan wel om, na voorafgaande goedkeuring door het bevoegd gezag, gebruik te maken van een andere gelijkwaardige meetmethodiek. Deze meting en de op basis daarvan ingevolge de toegepaste meetmethodiek te verrichten analyse dienen te worden uitgevoerd door een voor die meting en voor die analyse geaccrediteerde instelling(en). De rapportage van de meetresultaten moet uiterlijk binnen 2 maanden na uitvoering van de meting aan het bevoegd gezag gezonden worden.

V. Ondertekening en verzending.

Gedeputeerde Staten van Groningen,

, voorzitter

, secretaris.

Verzonden:

Een exemplaar van deze beschikking is gezonden aan:

- Biox Group B.V. Postbus 346, 4380 AH Vlissingen;
- Burgemeester en wethouders van de gemeente Delfzijl, Postbus 20.000, 9930 PA Delfzijl;
- Hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Postbus 2301, 8901 JH Leeuwarden;
- Hoofdingenieur-directeur van het RIZA, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
- VROM-Inspectie Noord, Postbus 30020, 9700 RM Groningen;
- Groningen Seaports, Postbus 20.004, 9930 PA Delfzijl;
- Ministerie van LNV, Postbus 30032, 9700 RM Groningen;
- Waterschap Hunze en Aa's, Postbus 195, 9640 AD Veendam;
- HulpverleningsDienst Groningen (Regionale Brandweer), Postbus 584, 9700 AN Groningen;
- Mobilisation for the environment, Waldeck Pyramontsingel 18, 6521 BC Nijmegen;
- De Waddenvereniging, Postbus 90, 8860 AB Harlingen.

Bijlage

**De uitspraak d.d. 24 januari 2007, zaaknummer 200602467/1/M1 van de Afdeling Bestuursrecht-
spraak van de Raad van State te Den Haag.**